

Tak, už je to tu...

V piatok 22. 6. 2018 v čase od 10,00 do 10,45 som odučil poslednú riadnu vyučovaciu hodinu matematiky (5. A; ZŠ Tribečská ul. v Topolčanoch) svojej 50 ročnej učiteľskej kariéry...

Záver vyučovania:

Ja: *Spomínajte v dobrom...*

Žiak: *Pošlem vám email...*

Kolegyňa na chodbe po ozname poslednej hodiny: *Naozaj?*

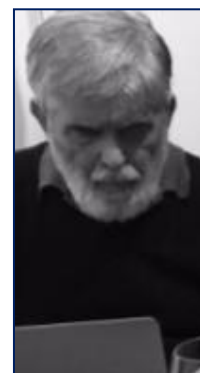
Tak, teda tak...

Od učiteľov nechceme málo. Majú byť príkladom harmonických osobností. Pokojní, trpezliví, citliví, a spravodliví. Ľudia milujúci svoju učiteľskú profesiu, vyznačujúci sa úctou k mladej rozvíjajúcej sa osobnosti. Nároční a dôslední vo vyučovaní i výchove, voči sebe aj svojim žiakom. Kritici i radcovia s aktívnym morálno-vôľovým predsavzatím pre štúdium i spoločenský život.

Už viem, že učiť možno slovami, ale vychovávať možno iba príkladom. Ak nemožno inak, tak aj náznakom odstrašujúcim. Spisovateľ Karel Čapek sa vyjadril: *Učiteľ, ktorý má rád svoj učebný predmet a sám si ho neustále spracúva a rozširuje, ktorý svoju náuku považuje za tak krásnu a pre život potrebnú, že poctivo a túžobne chce z nej pre žiakov vybrať to najcennejšie a ideovo najvyššie, je dobrý a dokonalý pedagóg...* Je veľkým šťastím pre každého, ak stretol vo svojom živote zodpovedného a tvorivého učiteľa.

Chcel som svojim žiakom umožňovať radosť z premýšľania, podnecovať ich pre nadšenie i zápas o pochopenie zmyslu a príčin javov, ktoré nás obklopujú. Ponúkal som presvedčenie, že šťastie a pokoj možno hľadať v našich myšlienkach, v spolupráci na duchovných hodnotách každého z nás. Vyznával som, že najvyšším prejavom ľudskosti je vzájomné láskavé porozumenie a obetavá nezištnosť spolupráce. Chcel som rozsievať ideály, myšlienky pravdy, lásky a dobra, pre slobodných ľudí so zodpovedným svedomím, mravným zázemím a zmysluplným poznaním.

Ešte aj teraz sa mi zdá, že učiteľský život môže byť konfrontáciou so zázrakmi... Ved' predsa spoznávaním rozmanitých stránok prírody i spoločenského života odhalujeme až neuveriteľnú harmóniu pravdy o duchovnej podstate sveta i života, v ktorom môžeme spracúvať informácie, vytvárať myšlienkové modely a očakávať aspoň intuitívny dotyk s mohutnosťou Toho, ktorý je nevyhnutnou podstatou, prvou príčinou i večným zmyslom.

(Dušan JEDINÁK)